

har brug for, og som også har et ansvar over for den samlede danske økonomi og patienternes velfærd.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu kan jeg selvfølgelig ikke vide, om hr. Preben Rudiengaard er kommet til side 12 og 13 i lovforslaget, men det er jeg, og af de to sider fremgår det klart, at det kan komme på tale med højere brugerbetaling.

Så kan man diskutere, om det bliver meget eller lidt. Det afhænger af, om man tror på denne frivillige aftale med industrien, og det afhænger af, hvad der sker efter det år, aftalen løber. Om 1 år er der jo ikke nogen aftale, så kan industrien gøre, hvad der passer den, og det er derfor, jeg synes, det er lidt interessant. Det er jo Venstres velfærds politik, vi her ser illustreret:

Punkt 1: Man støtter et lovforslag, der giver industrien større profit på bekostning af velfærd. Punkt 2: Man støtter et lovforslag, der betyder større egenbetaling for borgerne. Det er sådan set bare det, jeg gerne vil have åbent frem, vi behøver ikke engang spørge ministeren om det, for det står i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Man kan godt sige, at det sådan set var et rimelig klart svar, der kom fra Venstres ordfører: Hensynet til industrien vejer virkelig tungt, og det vejer tungere end hensynet til den offentlige økonomi. Man skal virkelig passe og pleje medicinalindustrien, som har haft det vældig godt i så mange år. Det er Venstres linje, det er dét, man prioriterer, frem for at bruge pengene på sygehusområdet eksempelvis.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne præcisere over for hr. Frank Aaen, at jeg har læst dette lovforslag igennem, også side 12 og side 13.

Der kan komme øget brugerbetaling, i det øjeblik patienten går ud og vælger et dyrere præparat end det, der bliver givet i henhold til tilskudsprisen. Men hvis man vil have røget laks i stedet røget makrel, betaler man også lidt mere, og sådan skal det også være. Men vi sikrer, at den medicin, der er nødvendig for den enkelte patient, får patienten også, og det bliver for denne tilskudspris, man får medicinen. Det er fair play, og patienterne og lægerne ved det.

Så må jeg sige, at jeg synes altså, fru Anni Svanholt citerer mig, ligesom Fanden læser Bibelen, når hun siger, at vi går medicinalindustriens ærinde. Det gør vi ikke, for vi tager meget hensyn til den offentlige økonomi. Men det, jeg prøvede at sige, var, at patienterne er sikrede, og vores lægemiddelindustri, hvis eksportindtægter vi også er afhængige af, så vi ikke skal leve af at klippe hinanden i dette land, sikrer vi også. Men det bliver ikke på det offentliges bekostning, det bliver gennem en fair konkurrence. For at præcisere det: Der sker et samarbejde mellem lægemiddelindustrien og den offentlige sektor, og jeg har erfaring for, at når disse private sektorer og det offentlige kan arbejde sammen på en konstruktiv måde, får vi også det bedste ud af det til gavn for samfundet.

Formanden:

Hr. Frank Aaen, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Rudiengaard kan komme med alle de bortforklaringer og mærkelige billeder, han vil, men det kan ikke bortforklare, at hele logikken i dette lovforslag går ud på, at når medicinalindustrien sætter prisen op, vil der være tilfælde, hvor brugeren kommer til at betale mere. Det vil være sådan, at allerede fra i sommer vil nogle medicinbrugere opleve, at den medicin, de har brugt i årevis, lige pludselig bliver dyrere på grund af lovforslaget. Sådan er det.

Formanden:

Fru Anni Svanholt, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg holdt mig nu meget præcist til det, hr. Rudiengaard sagde, og hr. Rudiengaard vil nok ikke benægte, at der var meget venlige ord om medicinalindustrien, og at der i hvert fald ikke kunne blive tale om nogen priskontrol, men en frivillig aftale: Nu skal vi lige se, nu tror vi, at alting skal blive rigtig godt, og nu vil vi nok få nedsat medicinpriserne i Danmark.

Men det, der sker, er jo ikke, at vi får nedsat priserne. Man kan håbe, at de bliver holdt i ro, men det er der ingen sikkerhed for, og så står de med regningen ude i amterne. Hvem skal betale denne regning, hvis der fortsat kommer stigninger, som vi har oplevet det de seneste år? Hvordan skal man håndtere det?